

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

INTERVENCE

Fotografická série Pudy

Barbora Karpíšková

Plzeň 2015

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra designu
Studijní program výtvarná umění
Studijní obor multimediální design
Specializace užitá fotografie

INTERVENCE

Barbora Karpíšková

Vedoucí práce: BcA. Vojtěch Aubrecht

Katedra Designu

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2015

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použil jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2015

Podpis autora

OBSAH

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	5
2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	6
3 CÍL PRÁCE	7
4 PROCES PŘÍPRAVY	8
5 PROCES TVORBY	9
6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	10
7 POPIS DÍLA	11
8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	13
9 SILNÉ STRÁNKY	14
10 SLABÉ STRÁNKY	15
11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	16
A) Knižní a periodická literatura	16
B) Internetové zdroje	16
12 RESUMÉ	17
13 SEZNAM PŘÍLOH	18

Poděkování

Děkuji mému vedoucímu práce BcA. Vojtěchu Aubrechtovi za dlouhé chvíle strávené nad mou prací. Děkuji svým přátelům, za dlouhé večery a mému Lukášovi za dlouhé noci.

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Již dlouhou dobu vnímám lidský zásah do již vytvořeného výtvarného či komerčního díla. Zásahy jednoduchými materiály se inspiroji každým dnem. Není dne, aby po sobě člověk nevytvořil stopu. Lidskou stopou se považuje cokoli co v delší či kratší době po člověku zůstává. Ať už se jedná o stavební změnu v krajině nebo o stopu vytvořenou díky špatně odklepnuté cigaretě. Už prvním primitivním záznamem byla stopa vytvořena zásahem do přírodnin. Na začátku studia na vysoké škole jsem začala experimentovat v menších dílčích úkolech s malbou a kresbou do fotografického materiálu. Jednou z prvních prací na toto téma byla reportážní série ze slavnostního otevření nové budovy Ústavu umění a designu na Západočeské univerzitě¹. Standartní reportážní snímky jsem až surrealisticky pojednala v malbě anilínkovými barvami přímo do tištěných fotografií. Použitím nahodilých motivů například kreseb plameňáků domů a americké vlajky, absolutně nenavazující na téma fotografií jsem dosáhla zajímavého Další z mého pohledu ne příliš povedenou sérií bylo nanášení plasticky vrstvených akrylových barev červené a bílé pomocí stěrky. Vznikla tak série o šesti snímcích o finální velikosti 420 × 594 cm.² Ač byla myšlenková strana věci ojedinělou, toto dílo nebylo nikdy dotaženo ke svému konci. V dalších pracích jsem pracovala dotvářením nadpřirozených výjevů ve fotografii prosíváním nejrůznějších provazů a tkanin.

¹ Obrázek viz. Obrazová příloha 1.2

² Obrázek viz. Obrazová příloha 1.3

2. TÉMA A DŮVOD JEHO TVORBY

S výběrem tématu své bakalářské práce jsem neměla příliš velký problém. Se zásahem do fotografií jsem měla jisté zkušenosti. Ať už z mé vlastní tvorby či inspirace mých oblíbených výtvarníků. Zásadním autorem je polský avantgardní malíř, spisovatel, dramatik a fotograf Stanislaw Ignacy Witkiewicz. Ten využíval metodu fotografie jako zkoumání duše. „*jakoby okna, skrz které je možné zachytit duševní turbulenci*“³ Nadále Cyndy Schernann jako žena charakteristická svou prací jako autoportrét individuality, intimního přežívání, ale tělo použito jako všeobecný symbol. Vždy mi byla blízkou tvorba Karla Teigehe nebo ze současných fotografů práce Mira Švolíka z Nové slovenské vlny, který ve své tvorbě vždy využíval nestandardního jazyka fotografie. Velkým ovlivněním mi je též naivní *pouliční tvorba*⁴, která občas hraničí až s vandalismem veřejného majetku. Zaobírám se kreativitou lidí, kteří někdy až slepě pokreslují a dotváří reklamy na zastávkách autobusů či vývěsní reklamy nejjednoduššími kresbami a narážkami. Častou inspirací mi jsou dále strukturální grafiky na zdech a omítkách v podobě prasklin, rýh a skvrn na nejrůznějších materiálech. Těmito úkazy se už zaobíralo mnoho umělců jako například český představitel exposionalismu Vladimír Boudník. Ve fotografické tvorbě toto propojení není ovšem tak časté. Právě pro nevšednost tohoto propojení fotografie s náhodnou manuálně vytvořenou grafikou jsem si zvolila toto téma. Jsem přesvědčena o mnoha způsobech rozvoje v této kombinaci fotografického obrazu a nahodilosti grafického zásahu. Fotografie v současné době už nemusí být pouhým obrazovým sdělení toho, co fotograf zachytil v danou chvíli. Je možné toto médium posunout o krok dále. Ve v této práci se pokusím přiblížit jeden z mnoha možných způsobů

³ Z knihy Ewing William, *the Body, Photograph of Human Form*, Chronicle books 1994 str.294

⁴ Obrázek viz. Obrazová příloha 3.0

3. CÍL PRÁCE

Ve svém fotografickém vyjádření je mým cílem téměř bez výjimky dát fotografiím papírovou formu. Ať už jde jen o práce pro soukromé účely či archivaci studentské práce. Je velmi zásadní určit materiál, na kterém je práce prezentována a dále instalace děl. To, jakým způsobem bude dílo promlouvat je jednou z nejdůležitějších otázek mého vyjádření. Mnohdy se setkávám s problematikou nevhodných výstavních prostorů, které nefungují s vytvořenými pracemi. Proto, když nejsem ovlivněna těmito předpisy snažím se dát dílu specifický prostor a způsob instalace. Tak přidávám další důležitou hodnotu práci. Je rozdílem zda se práce hodí do veřejného prostoru galerií nebo bude fungovat v alternativních prostorech jako jsou teď velmi oblíbené nejrůznější podchody, polorozpadlé domy či obyčejná ulice. Jednou ze zásadních otázek mé práce je tedy velikost a způsob prezentace. Rozhodla jsem se, že použiji velkých formátů tak aby si divák povšiml i nejmenších detailů fotografie, kterými jsou fotografie tak typické. Největší vytištěná fotografie je ve velikosti 1000 × 1414 cm. Tak aby při instalaci v galerijním prostoru dostala série prostor k vnímání. Jelikož jsem v procesu tvorby využila nejrůznějších velikostí materiálů rozhodla jsem se tedy pro výstupní tři těž různé formáty jsou zamýšlené k podpoře samotného vnímání a přiblížení obrazu.

4. PROCES PŘÍPRAVY

Po ustálení myšlenky pro zpracování série Pudy jsem začala zkoumáním materiálů. Jednou ze základních fragmentů práce je poškození papírů, plastové folie⁵ a mosazné desky. Klady a negativa, kterých bych mohla využít. Hledáním toho prvního materiálu jsem došla k tomu, že pro mou práci bude ideální vyšší gramáž papíru. Dosáhnu tak ideální hloubky proškrabu. V detailu poničení je znatelná miniaturní struktura materiálu. Při přehýbání obrazu papír drží svůj tvar. Takto vznikly a zůstávaly nahodilé obrazce.

⁵ Obrázek viz. Obrazová příloha 1.7

5. PROCES TVORBY

Pudy jsou sérií o zachycení fotografickou formou okamžitého vyjádření tělesnosti. Hlavní myšlenkou zásahu do fotografie je nevědomé poškození ve chvíli sexuálního aktu s partnerem. Jde o gestický pohyb těla převážně rukou ve chvílích totálního odevzdání se. Důležitým fragmentem je v další řadě ztvárnění autoportrétu. Fotografie v této fázi je pouhým materiálem, do kterého později zasahuji ručně. Mým cílem je dosáhnout ve fotografiích emocí. Přiblížit divákovi alespoň minimálně to co jsem ve chvíli vzniku cítila já. Přemýšlela jsem o tom, jak tuto otázku ztvárnit. Co je důležité upřednostnit a co v jednotlivých fotografiích není přední. Tak aby celková výpověď obrazu byla vše obnášející. Především jde o mne jako o ženu, autorku i v tomto případě modelku svých prací. Zaměřila jsem se tedy na prvky, o kterých si myslím, že mne specifikují. Tyto vybrané části sama vnímám jako nejčastěji komentovaná místa na mém těle. V jednotlivých obrazech jsem ztvárnila své vlasy, prs a tvář.⁶ Po vytvoření obrazu fotografie nastává další otázka, jakým způsobem fotografie poškodím. Tato odpověď se váže na místo vzniku. Fotografie jsem rozmístila v blízkosti svého lůžka a v daných chvílích sexuálního aktu tyto materiály nevědomě poškozovala.

⁶ Obrázek viz. Obrazová příloha 2.1, 2.2

6. TECHNICKÁ SPECIFIKACE

Vytvořená série s názvem Pudy je kombinovanou technikou, v níž každá samostatná fotografie se liší skladbou použitých prvků. Základní technickým prvkem je digitální fotografie. V danou chvíli jsem mohla díky digitální fotografii okamžitě začít vytvářet a nebrzdil mne analogový proces vyvolání. Další z technik je digitální tisk na materiál. Nejčastěji jsem v tomto souboru využívala různých druhů fólií a papírů. Při využití fólií je důležité upozornit na různé druhy. Každý druh se od sebe poněkud liší a má svá specifická kritéria. Nebyla jsem ovlivněna žádným formátem z důvodů dalšího přefocování a práce po zásahu. Nikdy jsem nepoužila stejného materiálu. Zaobírala jsem se různorodostí těchto materiálů. Tak aby, ve výsledku práce působila autenticky. Zásah do již vyfoceného a vytištěného materiálu byly vytvořeny mými nehty⁷. To je jedna část. U druhé části je fotografický materiál zpřehýbaný a pomuchlaný vlastním tělem. Zásahy nejsou nikdy inscenované nebo vědomě dotvořené. Je třeba upřesnit, že při aktu ručního zásahu do fotografie vzniklo mnoho materiálu. Fotografie byli nalepeny kolem mého lůžka jedna vedle druhé a tak vznikli části, které na sebe buď navazovali nebo nebyli poškozeny téměř vůbec. Je potřeba zdůraznit, že další digitálních úprav jsem nevyužívala. Jsem přesvědčena o vzniklém dojmu a autentičnosti právě díky nedostatkům vzniklých při tvorbě. Celá série je postavena na zkoumání a sebepoznání a není potřeba odstraňovat drobných nedostatků.

⁷ Obrázek viz. Obrazová příloha 1.8

7. POPIS DÍLA

Pud je v psychologickém výrazu vrozené nutkání, někdy bývá označován jako instinkt. Pud je fylogenicky nejstarší a ontogenicky nejranější motivační funkce. Charakteristikou pudu a jeho druhy se zabýval například Sigmund Freud. Pohlavní pud se dělí na erotický a sexuální. Erotický pud je zaměřen na uspokojovací prožitek a zachování rodu. Takto zní definice v běžně dostupných odporných knihách. Má série dostala název Pudy z důvodu toho, že největší část zásahu je závislá na erotickém uspokojení. Využívám svých pudů volně sebe samou nechávám vnášet tento prožitek do fotografií. Při aktu milování vzniká tvůrčí prvek na fotografiích ruční zásahy nehty či celým tělem. Série obsahuje tři čtvercové fotografie nazvětšovaných záběrů ve formátu padesát krát padesát centimetrů. Triptych je záznamem detailních záběrů rýh na odlišných materiálech. Triptych je záznamem detailních záběrů škrábanců na odlišných materiálech. Ve snímcích je přiznaný okraj materiálu, přibližující představu divákovi. Další dvě černobílé fotografie ve formátu 420 × 594 cm jsou autoportréty vyfocené na bílém pozadí. Jednoduché svícení dvěma světly vykresluje celý portrét. Tyto portréty jsou v další fázi muchlány přímo na mém lůžku a tak vzniká prvek nesouměrně zpřehýbaného obličeje. Tyto práce jsem později oskenovala z důvodu toho aby byl přiznan každý záhyb papíru. Hlavním motivem na poslední fotografii je jeden z mého pohledu důležitý prvek a tím jsou mé vlasy stažené pro mne specifického účesu. Zásah v tomto motivu je ve spodní části několika tahy nehtů. Formát této fotografie je 841 × 1189. Všechny fotografie jsou volně přenosné a není pevně dané pořadí instalace. Celá série Pudy obsahuje šest prací. Skicovní materiál, který je doprovodný k vybraným fotografiím obsahuje cca. padesát dalších snímků. Od úplných začátků zkoumání materiálů po výsledné autoportréty se zásahy. Některé ze snímků jsou tématicky velmi odlišné od finálního výběru. Vizuelní stránka zásahu se ovšem vždy liší, tudíž vzniká osobitá série, kde každá fotografie se stává originálem.

8. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Jedním z hlavních bodů v přínosu práce pro obor fotografie je netradiční propojení niterního citění s čistou fotografickou prací. Z celé série s nahodilými grafickými prvky je poznat neopakovatelný moment vzniku. Tím, že poškození vzniká manuálně bez použití jakéhokoli nástroje lze z fotografie číst něco lidského, co každý člověk pozná ze svého okolí. Práce by se z tohoto důvodu měla stát přesahem v oboru standartní fotografie. Ve smyslu zachycení okamžiku nejen obrazově ale i fyzicky. Touto prací navazuji na gestickou malbu a posouvám toto sdělení do estetičnosti použitého snímku. Dalším přínosem považuji spojení různorodosti snímků, které i přes své odlišné vizuální vnímání mají společnou linii a lze na ně kdykoliv navázat dál i jiným způsobem než který byl doposud představen. V mém současném vnímání fotografie jako vyjadřujícího se prvku umění považuji tento způsob propojení na první pohled nepropojitelných prvků za cestu do budoucna. V této tématice se obracím na chápání fotografie Dity Pepe (rozené Hornsteinerové) , která patří do generace mladých českých fotografek z počátku 21. Století. Dita Pepe vytvořila v roce 2014 knižní publikaci na základě projektu s názvem *Měj se ráda sama sebe*. V hlavní roli souboru *Měj ráda sama sebe* či *Intimita* jsou ženy z různých sociálních vrstev, jejich inscenované portréty, což je její zásadní téma. Charakteristické přitom je, že se snaží portrétovaným co nejvíce porozumět a vcítit se do nich. *“Když jsem začala se začala věnovat fotografii , měla jsem možnost poznat spoustu zajímavých lidí. Uvědomila jsem si, jak nová setkání formují moje dosavadní názory. A že ve fotografii může mít terapeutický účinek. ”*⁸ Velmi lidský a soucitný pocit jakým Dita Pepe pracuje mne velmi zaujal. Není totiž pouhou sběratelkou fotografických snímků, ale vidí za prací i něco dalšího. Fotografie pro mne nemusí fungovat pouze jako obrazové sdělení na určitém podkladu bez jakékoliv přidané hodnoty. Je třeba dodat živosti snímků a jednou z možných variant je právě tento zásah. Je mnoho způsobů jakým výtvarník dokáže vnést svůj okamžitý pocit či myšlenku své pomyslné plátno. Po shrnutí tohoto odstavce je přínosné odlišné pojednání a vyjádření se. Hotový snímek je pouze část výpovědi na základě principu této práce lze fotografií vnímat i jako něco jiného než pouhý snímek, který byl vytvořen fotoaparátem. Ve velmi krátké době, jde tímto způsobem ovlivnit snímek vnějšími vlivy či náhodnými nezainteresovanými lidmi. Náhoda je velmi důležitým aspektem, od kterého se může odvíjet tematika práce k dané příležitosti. V psychologické vědě je velmi známou metodou diagnostika

⁸ Citace z předmluvy z knihy *Měj ráda sama sebe* autorky Dity Pepe vydáno r.2014

podle kreseb pacientů. Tato metoda vypovídá o schématu velkého množství myšlenek, které zjednodušeně podvědomě pacienta trápí. Ze své vlastní zkušenosti vím, že mnohdy přínosnější by bylo, dát klientům těchto zařízení možnost vytvoření svého autoportrétu, který by v tomto problému byl častokrát srozumitelnější. Někdy pouhé zachycení tváře bez inscenace vypovídá o člověku víc nežli jakékoliv texty.

9.SILNÉ STRÁNKY

Je třeba upozornit na hlavní otázku, proč jsem se rozhodla vytvořit svou bakalářskou práci tímto způsobem. V období tvorby snímků jsem se vypořádávala s psychickou poruchou mé mysli a dalšími pro mne novými životními událostmi. Procházela jsem obdobím kdy mi byla zjišťována diagnóza týkající se panického strachu. Byla jsem přesvědčena o tom, že tyto momenty je třeba výtvarně zachytit. V tomto vyjádření se dílo váže fotografku na Lindu Benedikt – Jonesovou a její výpověď o fotografické výpovědi. *„Příliš jsem si zvykla na na pocit, že jsem součástí svého partnera. A najednou přede mnou stálo množství nečekaných otázek. Citových, existencionálních pracovních. Rozhodla jsem se pro psychoanalýzu, kterou provádím sama sobě – začala jsem se fotografovat. Chtěla jsem se nad sebou zamyslet, poznat a dojít k nějakému řešení“.*⁹ Hlavním důvodem je určitá sebereflexe v daném oboru, kterým jsem schopna se nejlépe obrazově vyjádřit. Nemám v tomto způsobu žádné komunikační zábrany. Často jsem se své pocity ventilovala pomocí kreseb a jiných výtvarných metod. Spojení zásahu do snímku při aktu milování a svého autoportrétu mi přišel jako dostatečně vyjadřující mé vnitřní pocity a stavy mysli. Tuto otevřenost v daném oboru fotografie by se dala považovat za silnou stránku mé práce. Propojení intimna výpovědí fyzického vyjádření mi připadá jako netradiční způsob vyjádření. Z celé série jsem dala prostor třem fotografiím, které nesou pouze tyto manuální zásahy a postrádají fotografické sdělení. Jsou to pouze reprodukováné poškozené materiály. Každá struktura je odlišná ale jako celý soubor se navzájem podporují a vizuálně na sebe navazují. Velmi mne fascinuje rovina mezi odlišností linií a v celku jejich stejného jazyka. V celé sérii tento výběr odlehčuje ostatní tématicky hlubší snímky na kterých je zobrazeno více plánů. Další oživením ve výběru je zvolení různorodých formátů. V celku práce působí nevšedně a lze proto instalovat známým pro mne klasickým způsobem vedle sebe. V přiznání téměř všech nedokonalostí využitého materiálu, práce působí až naturalisticky. Velkou výhodou této série je to, že se mohu do tohoto tématu vždy vrátit a rozvíjet jej nadále. Tématika práce má mnoho způsobů jak ji rozvést dál. V budoucnu bych ráda toto sdělení povýšila o audio záznam, který by přinesl této sérii další zajímavý posun. V budoucnu bych chtěla též uveřejnit originální papíry a další materiály, z kterých jsem vytvořila dané reprodukce. Mám určitou představu, jak tyto budou fungovat s ostatními pracemi. Podám tímto způsobem divákovi přesnější informaci o historii vzniku obrazu.

⁹ Úvodní text z anotace k výstavě Lindy Benedikt Joneové Department of History

10. SLABÉ STRÁNKY

V této části písemné obhajoby slabých stránek mé bakalářské práce jsem se zabírala problematikou další reprodukce fotografických děl. Mám pocit, že ve chvíli kdy se série bude publikovat například v odporných časopisech nebo v knihách budou fotografie ve zmenšeném formátu a nebudou na diváka působit, tak jak bylo prvotně zamýšleno. Soudím tak z všedního vnímání při návštěvě galerií. V tomto smyslu je jedno zda se jedná o malbu, sochu či jiné výtvarné dílo. Vždy divák z publikací dostává velmi zkreslený pohled na danou věc. V této sérii je tedy velmi důležité udržet daný formát prací. Dalším prvkem, který by mohl z mého pohledu být slabou stránkou celé série je mé osobní pojetí. Fotografie jsem tvořila na základě určité autoterapie a osobního vztahu k danému období. Tím by se mohla fotografie stát poněkud nečitelná a nepochopitelná pro diváka, který nemá žádnou informaci o průběhu vzniku. Jelikož je koncepce velmi důležitá, může divák snímky chápat pouze jako vizuálně zajímavé. Z tohoto pohledu si myslím, že i když schází dostatečné vysvětlení mohou snímky být velmi esteticky přínosné a zajímavé. Dá se říci, že mou inspirací se stalo celoživotní dílo Vladimíra Židlického působícího v Brně. S jeho tvorbou se převážně ztotožňuji. Vladimír Židlický ve své tvorbě využívá manuálního zásahu do fotografií. Rozsáhlé poškození škrábáním do negativů se stalo jeho parketou. V tomto je můj princip práce Pudy velmi shodný. Vladimír Židlický tohoto využívá pouze jako vizuálně sympatického prvku a není tedy shoda v myšlenkové části. Též se liší tematika nafocených snímků. Většinou na fotografiích vyobrazuje akt. Z mého vnímání tento způsob působí sice vizuálně netradičně a ojediněle ale není zde možnost dalšího posunu. Posledním bodem slabší části se může zdát, že zásahy jsou komponovány na snímku tak, aby fungovaly s danou fotografií. Především tento problém způsobuje jednoduchá kompozice zásahu. Obvykle se jedná o škrábanec v několika liniích. Tento problém lze vysvětlit tak, že vytvořeného materiálu bylo mnoho a mým záměrem byl tento materiál pročistit a vystavit pouze minimum. Rozhodla jsem se tedy pro výběr z části estetický a výpovědný k dané příležitosti. Pokud by bylo možné sérii Pudy prezentovat například v galerijním

11. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní a periodická literatura

1. MARTHOV, V. Grafik Vladimír Boudník. 1 vydání. Praha: Thorst, 2009. ISBN 978-80-7215-382-4.
2. FIŠEROVÁ, L. Nová slovenská vlna. 1 vydání. Praha: The slovak New Wake, 2013. ISBN 978-80-7437-123-3.
3. MRÁZOVÁ, D. Příběh fotografie. 1 vydání. Praha: Mladá fronta, 1985. ISBN 80-204-0015-X.
4. PEPE, D. Měj ráda sama sebe. 1 vydání. Praha: wo-men, 2014. ISBN 978-80-905239-1-3.
5. WILLIAM, E. The Body, Photographs of the Human Form, 1 vydání. San Francisco: Chronicle books, 1994. ISBN : 978-0811-807-62-3

b) Internetové zdroje

1. PhDr. OBEREIGNERŮ, R . Projevy schizofrenie v testu kresby lidské postavy. 2011, (Dostupný na internetu) dostupné z <http://www.psychiatriepropraxi.cz/pdfs/psy/2011/03/09.pdf>
2. KŘÍŽ, J. Smysl a význam obrazu/ teorie ve výtvarném umění. 2008 dostupné z <http://www.cmvu.cz/cz2002c1835/smysl-a-vyznam-obrazu-teorie/>

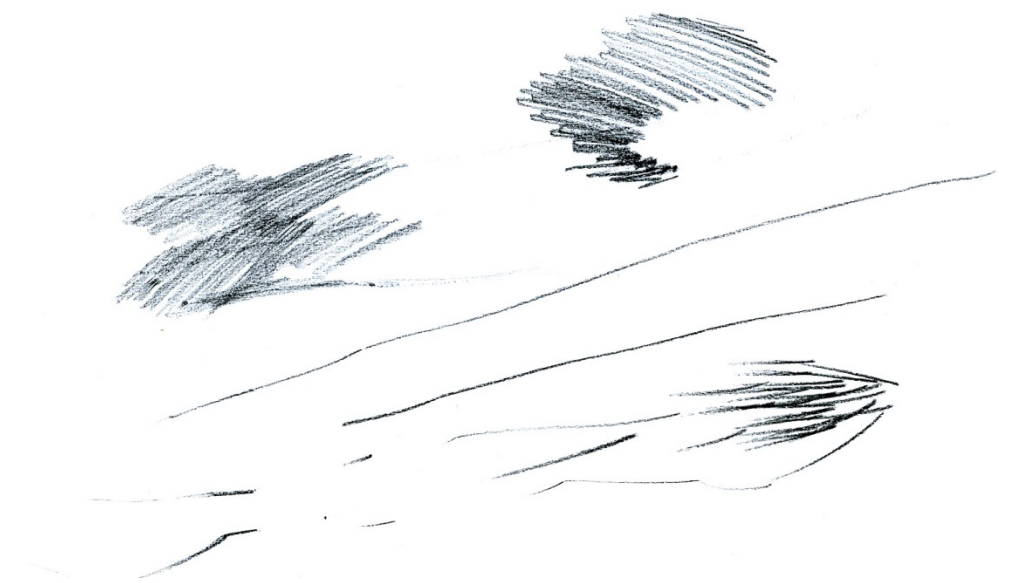
12. RESUMÉ

A series of images called Instincts is focused on unconventional interconnection of two artistic elements. Descriptive photos of the self-portrait and a gestic intervention without any conscious correction of the stroke or the translation of the paper. The photographs reveal the unique moments of instinctive matter in the act of intercourse. The entire work is accompanied by personal experiences in a given period of creation, which fundamentally affect the whole work. This series is not considered to be closed and I am going to continue to develop it.

13. SEZNAM PŘÍLOH

- 1.1 skicovní materiál, vlastní kresba**
- 1.2 dílčí úkol manuální zásah do fotografického materiálu**
- 1.3 fotografie z klauzurní práce ZS 2012, vlastní fotografie**
- 1.4 zkouška materiálu, vlastní materiál**
- 1.5 Proces vzniku**
- 1.6 Proces vzniku**
- 1.7 Platová fólie poškozena nehty**
- 1.8 Zkouška materiálu s nánosem barvy**
- 1.9 Papír po zákroku poškození dále oskenován**
- 2.0 Proces focení digitální médium**
- 2.1 Návrh výstupní fotografie**
- 2.2 Fotografie ve výstupní fázi, vlastní fotografie**
- 2.3 Návrh plakátu pro fotografickou sérii Pudy**
- 3.0 Inspirace k bakalářské práci, poničená plakátová plocha**
- 3.1 grafika Vladimíra Boudníka, Stopy materiálu Praha rok 1959**
- 3.2 fotografická koláž Karel Teige č.22 rok 1936 z katalogu Plochy snů
v Galerii Smečky**

1.1

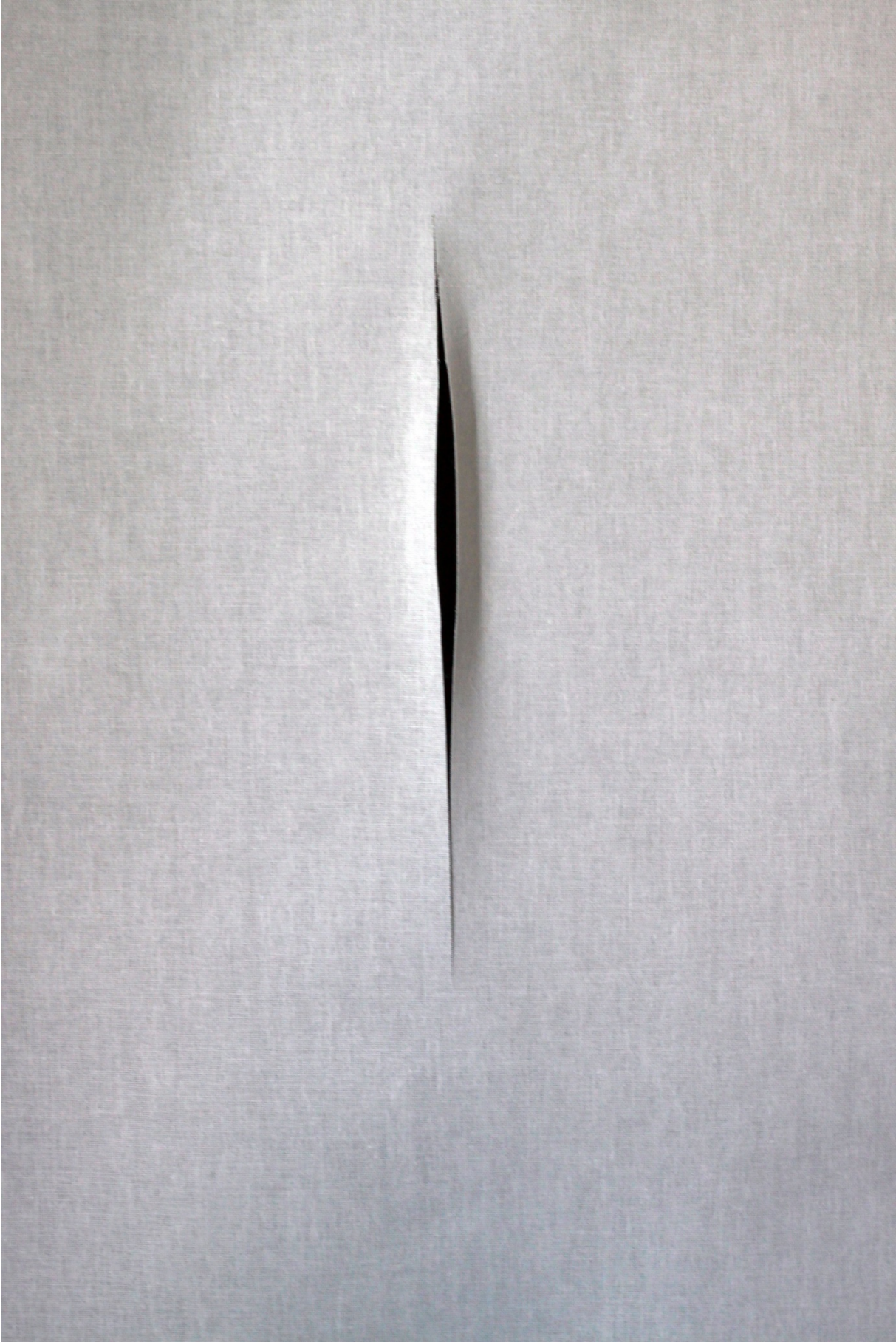

es fotografii netrit larivovanu
lba → do te prošredat

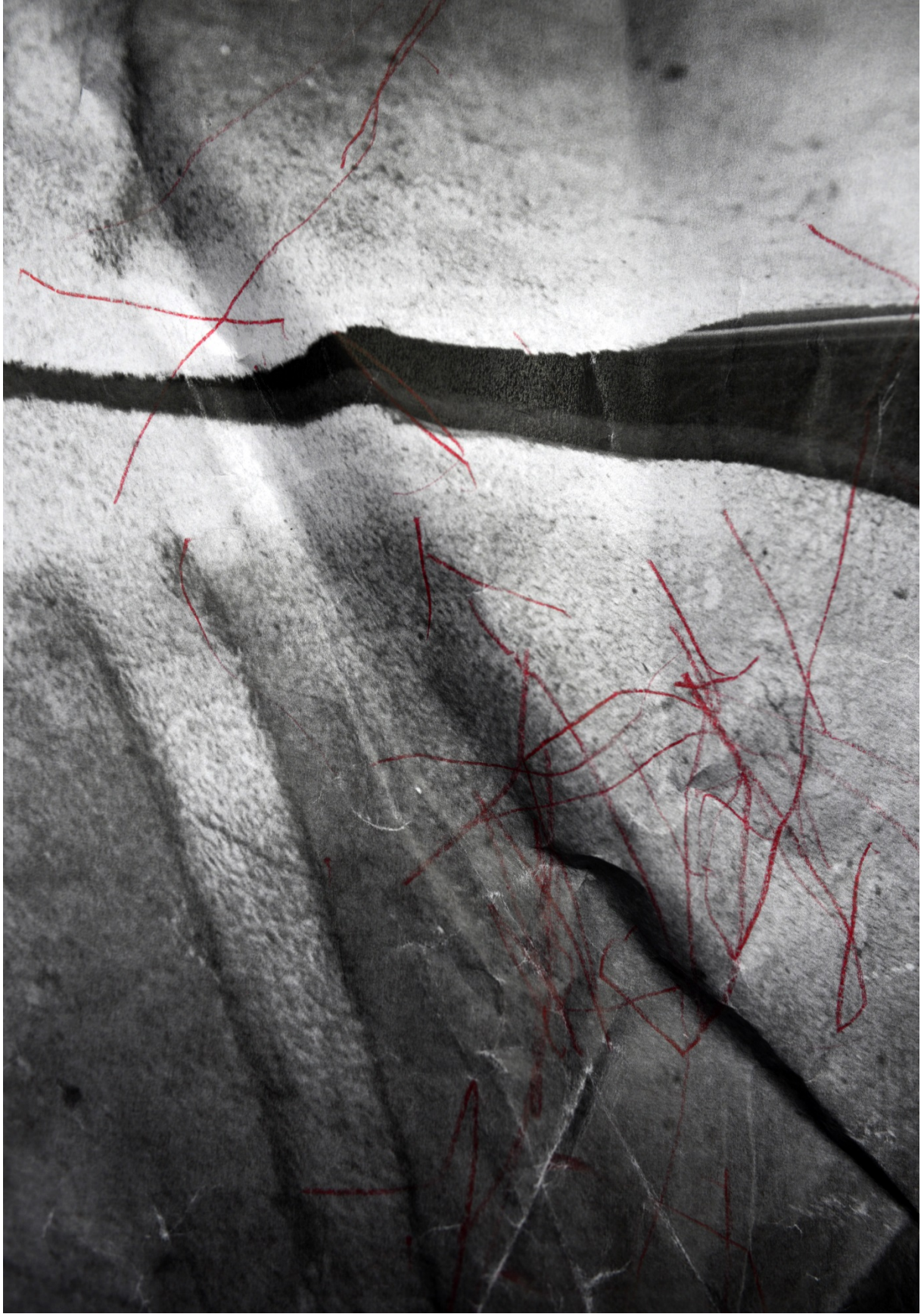

1.5

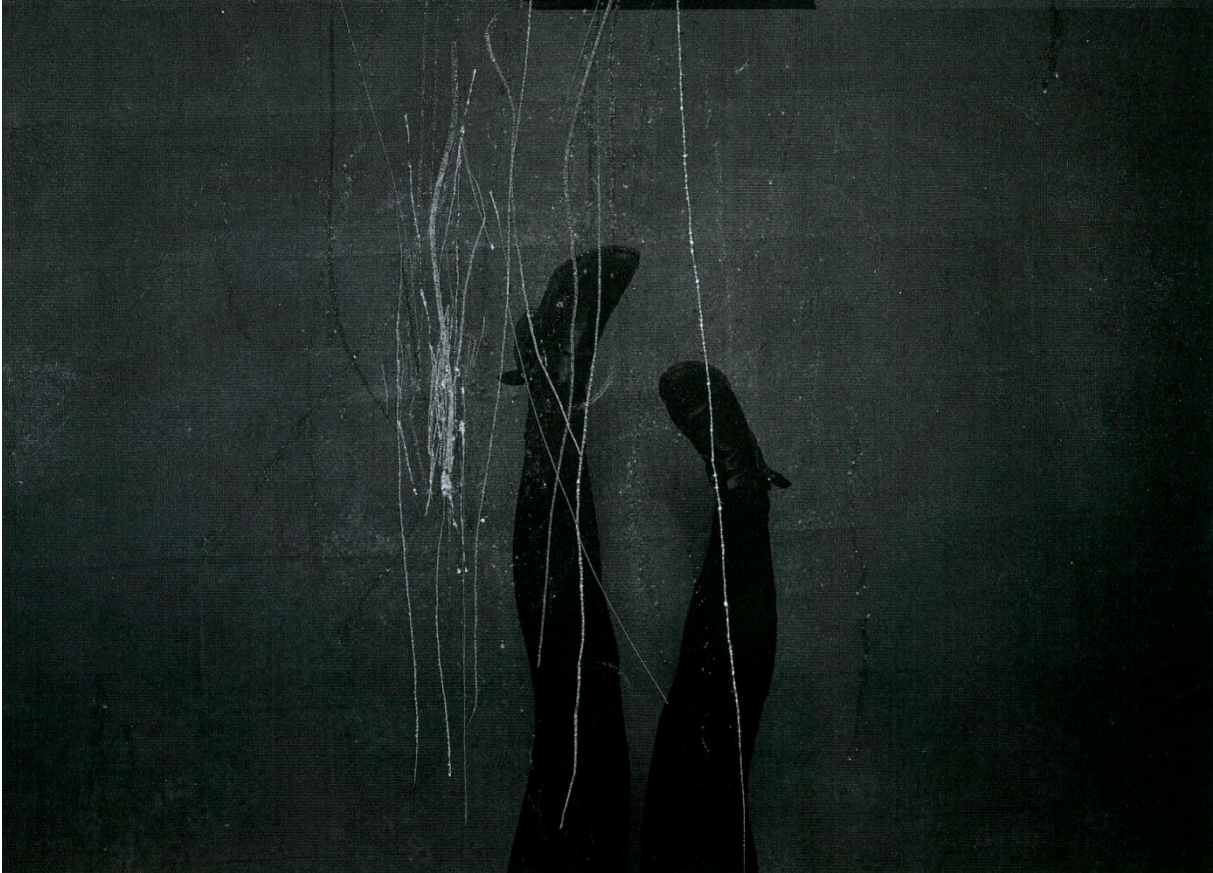

2.1

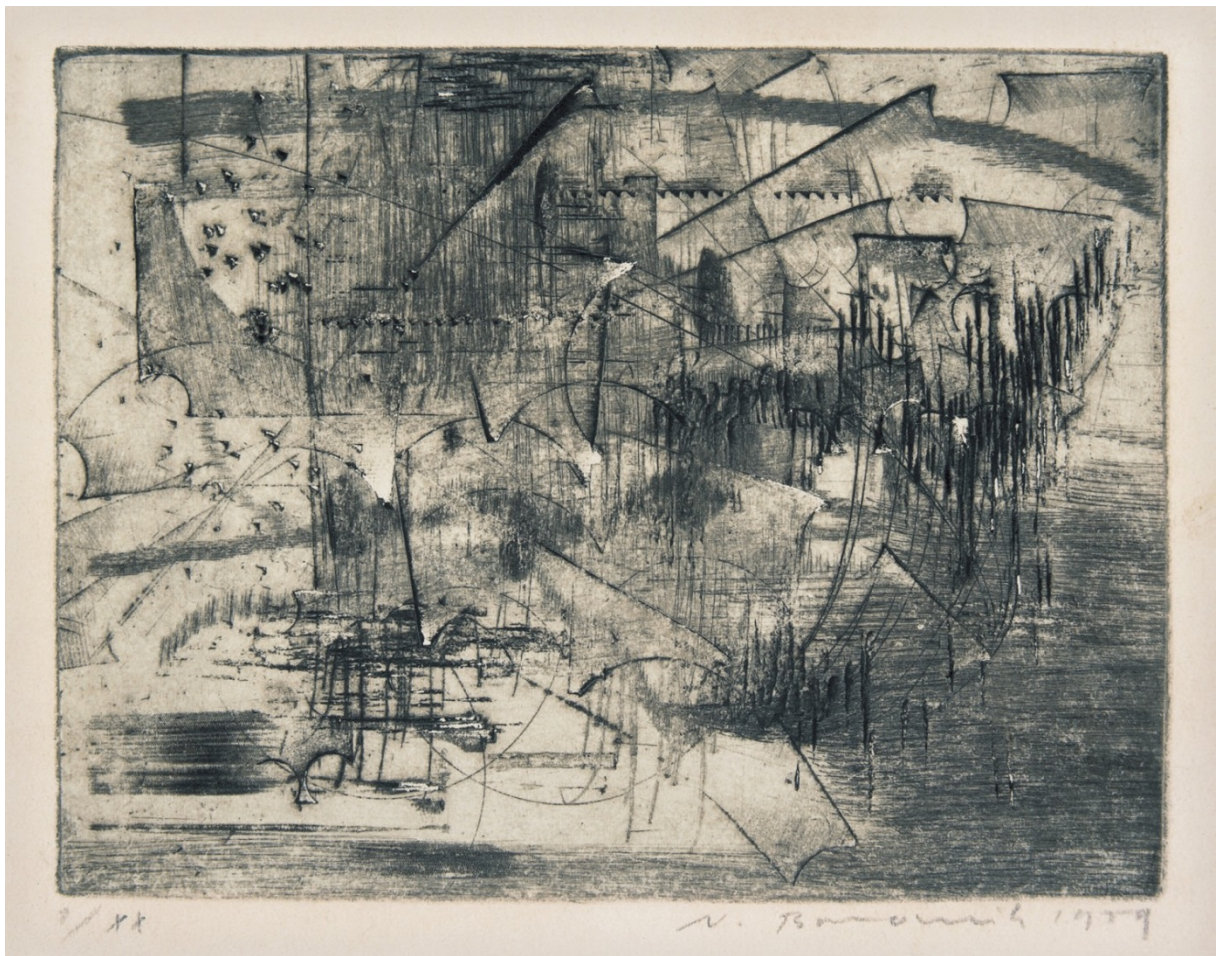

3.1

3.2

